

Η ΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

"Εκάλεσεν αυτούς"

Στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα ο Χριστός προσκαλεί τους τέσσερις πρώτους μαθητές να Τον ακολουθήσουν, τον Πέτρο και τον Ανδρέα αλλά και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, τους αδελφούς. Στα ιερά Ευαγγέλια δυό φορές φαίνεται να καλεί ο Χριστός τους μαθητές αυτούς. Η πρώτη κλήση ήταν δοκιμαστική, ενώ η δεύτερη οριστική και γίνεται στο χρονικό διάστημα που ο Ιωάννης ο Βαπτιστής είχε δολοφονηθεί από τον Ηρώδη. Η σημερινή κλήση που περιγράφεται στο ανάγνωσμα είναι η δεύτερη, πού όπως είπαμε είναι και η οριστική.

Η ποιότητα της ζωής των Αποστόλων

Τι άνθρωποι ήταν αυτοί οι ψαράδες πού κάλεσε ο Κύριος για να γίνουν μαθητές του; Ήταν άνθρωποι ταπεινοί, αγράμματοι και αφανείς κοινωνικά. Δεν ανήκαν στην τάξη των Φαρισαίων και των νομικών. Ο Βασίλειος ο Σελευκείας παρατηρεί: "ζητώντας ο Κύριος ανθρώπους να παιδεύσουν την οικουμένη παρέβλεψε πόλεις, δήμους και βασιλείες. Απεστράφη τους ανθρώπους του πλούτου, τους ρήτορες, "έμίσησε κράτος ρητόρων" ...". Ο Κύριος με τον τρόπο της κλήσεως των πρώτων είναι σαν να έλεγε στους ανθρώπους: "αλιείς, ού βασιλέας ζητώ". Ο Ματθαίος γράφει πώς ο Κύριος τους βρήκε "εν τώ πλοίω μετά Ζεβεδαίου του πατρός αυτών καταρτίζοντας τα δίχτυα αυτών" (Ματθ. 4,21). Διόρθωναν τα δίχτυα τους "μή δυνάμενοι ώνήσασθαι έτερα", δηλ. δεν μπορούσαν να αγοράσουν άλλα, κατά τον Ιερό Χρυσόστομο. Ήσαν άνθρωποι πού είχαν αγάπη μεταξύ τους. Όλοι μαζί ψάρευαν, όλοι μαζί διόρθωναν τα δίχτυα. Πατέρας και παιδιά έργαζόντουσαν μαζί κι είχαν χαρακτηριστικό γνώρισμα "το από δικαίων τρέφεσθαι πόνων", να τρέφονται με τον ιδρώτα και τον κόπο τους (Χρυσόστομος). Μπορεί να μην είχαν μόρφωση αλλά τους διέκρινε ή αρετή της αγάπης. Ένας σύγχρονος θεολόγος θα προσθέσει πώς ο Κύριος δεν κάλεσε ανέργους στο έργο του ευαγγελισμού των λαών, άλλ' ανθρώπους πού εργάζονταν. Τα παράτησαν όλα, γιατί είχαν εμπιστοσύνη στο πρόσωπο του Χριστού.

Η κλήση των μαθητών δείχνει τη δύναμη του Θεού

Αυτούς πού περιφρονούσε ο κόσμος, αυτούς διάλεξε για Αποστόλους Του ο Κύριος. Ο Παύλος το σημειώνει αυτό χαρακτηριστικά: "Τα μωρά του κόσμου εξέλέξατο ο Θεός, ίνα καταισχύνη τα ισχυρά" (Α' Κορ. 1,27). Αυτούς επέλεξε ο Κύριος, για να φανεί στον κόσμο πώς ή διάδοση του Ευαγγελίου δεν ήταν αποτέλεσμα δυνάμεως και σοφίας ανθρώπινης, άλλ' ήταν αποτέλεσμα της δυνάμεως και της χάριτος του Θεού, "όπως μη καυχήσεται πάσα σαρκξ ενώπιον του Θεού" (όπ.π. στίχ. 29). Η ανταπόκριση των μαθητών είναι αυθόρμητη και ολοκληρωτική. "Άφησαν τα δίχτυα, τα πλοία και τον "πατέρα αυτών" (Ματθ. 4,22) και Τον ακολούθησαν. Δεν είχαν δει από το Χριστό μεγάλα θαύματα ή δεν άκουσαν σπουδαίους λόγους κι όμως αντελήφθησαν και κατανόησαν το πρόσωπο του Κυρίου και θυσιάσαν τα πάντα γι' Αυτόν.

Οι πιστοί μόνο με το Χριστό δένονται άρρηκτα

Ο Χριστιανός δεν πρέπει να δένεται με κανένα πράγμα ή πρόσωπο της παρούσης ζωής τόσο, όσο με το πρόσωπο του Χριστού. Τον πρώτο λόγο στη ζωή μας τον έχει Ο Κύριος. Δε μας προτρέπει ή Εκκλησία μας να εγκαταλείψουμε τα σπίτια μας, τα υπάρχοντά μας και τίς οικογένειές μας. Θέλει όμως περισσότερο από τα υλικά και τα αγαπημένα μας πρόσωπα να αγαπάμε το Χριστό. Να έχουμε ζωντανή σχέση με το Χριστό. Ο σύνδεσμος μας με τον Ιησού να μην περιορίζεται σε μια διανοητική σχέση, σ' ένα ιδεολόγημα. Να

είναι ζωντανός και να εκφράζεται στην προσευχή, στη συμμετοχή μας στα μυστήρια και, αν παραστεί ανάγκη, στη δημόσια ομολογία και στη θυσία ορισμένων προσφιλών μας πραγμάτων.

Στίς ημέρες μας ανθεί ή αλιεία των ανθρώπων για διαφόρους σκοπούς. Άλιεύονται με πολλή τέχνη άνθρωποι, για να εξυπηρετήσουν πολιτικούς, κοινωνικούς, ιδεολογικούς, παραθρησκευτικούς κι ακόμα και αισχρούς σκοπούς. Ανθεί στίς ημέρες μας μια στρατολόγηση πού διακρίνεται για την ιδιοτέλεια και το κέρδος. Παρουσιάζονται πολλοί “μεσσίες” με αξιώσεις υποταγής σ’ αυτούς εκ μέρους των ανθρώπων. Οι προσωπικές φιλοδοξίες είναι στην ημερησία διάταξη. Ζητάμε από τους άλλους αφοσίωση και υπακοή για να ικανοποιήσουμε τα πάθη μας πού πολλές φορές είναι και ποταπά. Μόνον ή υπακοή στο Χριστό ωφελεί τον άνθρωπο πολλαπλώς. Τον κάνει ειρηνικό απέναντι στους άλλους, χωρίς μικροσυμφέροντα και υλικές απολαβές. Τον καταξιώνει ως άνθρωπο και αναδεικνύει τα χαρίσματά του και τις αρετές του. Τον προάγει στη Βασιλεία του θεού, για να ζήσει αιώνια κοντά στο Χριστό πού αγάπησε ολοκληρωτικά και εγκάρδια.

Άρχιμ. Γ. Δ. Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. δ’ 18-23)

Η κλήση των πρώτων μαθητών

Τώ καιρώ εκείνω, περιπατών ό Ιησούς παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίος, είδε δύο αδελφούς, Σίμωνα τον λεγόμενον Πέτρον, και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, βάλλοντας άμφίβληστρον εις την θάλασσαν, ήσαν γάρ αλιείς· και λέγει αυτοίς, Δεύτε οπίσω μου, και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων. Οι δε ευθέως αφέντες τα δίκτυα, ήκολούθησαν αύτώ. Καί προβάς εκείθεν, είδεν άλλους δύο αδελφούς, Ίάκωβον τόν τού Ζεβεδαίου, και Ίωάννην τον αδελφόν αυτού, εν τω πλοίω μετά Ζεβεδαίου του πατρός αυτών, καταρτίζοντας τα δίκτυα αυτών και έκάλεσεν αυτούς. Οι δέ ευθέως αφέντες το πλοίον και τον πατέρα αυτών, ήκολούθησαν αύτώ. Καί περιήγεν όλην την Γαλιλαίαν ό Ιησούς διδάσκων εν ταίς συναγωγαίς αυτών, και κηρύσσων το Ευαγγέλιον της βασιλείας, και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν εν τώ λαώ.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Εκείνο τον καιρό, όταν ό Ιησούς περπατούσε κοντά στη λίμνη της Γαλιλαίος, είδε δύο αδελφούς, τον Σίμωνα, ό όποιος λεγόταν Πέτρος, και τον Ανδρέα τον αδελφό του, να ρίχνουν δίχτυα στη λίμνη, διότι ήταν ψαράδες. Και τους λέγει: “Έλάτε, ακολουθήστε με, και θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων”. Αυτοί εγκατέλειψαν αμέσως τα δίχτυα και τον ακολούθησαν. Καί όταν προχώρησε άπ’ εκεί, είδε άλλους δύο αδελφούς, τον Ιάκωβο, τον υιό του Ζεβεδαίου και τον Ιωάννη τον αδελφό του, μέσα σε πλοιάριο μαζί με τον Ζεβεδαίο, τον πατέρα τους, να επισκευάζουν τα δίχτυα τους και τους κάλεσε. Αυτοί αμέσως άφησαν το πλοιάριο και τον πατέρα τους και τον ακολούθησαν. Ό Ιησούς περιόδευε ολόκληρη τη Γαλιλαία και δίδασκε στίς συναγωγές τους και κήρυττε το Ευαγγέλιο της βασιλείας και θεράπευε κάθε ασθένεια και κάθε αδυναμία στο λαό.